

[Landbrugsministeren.]

godt år kan blive efterfulgt af et dårligt år, og derfor er man nødt til at holde hus med de indkomster, man har, for at de kan strække til på lang sigt. Jeg vil derfor benytte lejligheden til at understrege, at når talen er om omflytning af indtægter fra den ene gruppe til den anden gennem de foranstaltninger, der er gennemført i forbindelse med prisbindingerne, kan man ikke se væk fra den kendsgerning, at af et øget indtægtsforbrug for landbrugets vedkommende udgør det daglige forbrug kun en forholdsvis begrænset del, idet det øgede forbrug fortrinsvis bliver anvendt til investering og konsolidering. Man må ikke glemme, når talen er om landbrugets indtægter, at en stor part af de indtægter, der figurerer på papiret, netop skal anvendes til konsolidering og investering til underbygning af erhvervets stilling, således at det også fremover er i stand til at klare sig.

Jeg vil ingenlunde benægte — hvad jeg også har givet udtryk for ved forskellige lejligheder —, at tidene nu gennem et vist tidsrum har været tålelige for landbruget. (*Hans Hedtoft*: Tålelige — det er stærkt sagt!). Jeg troede dog, at jyderne forstod, hvad der ligger i ordet „tålelige“.

Men der er grund til i denne forbindelse at understrege, at landbruget har udnyttet tiderne og mulighederne. Og når nu det ærede medlem hr. H. C. Hansen smiler så højlydt, kunne jeg godt have lyst til at sige til ham, at hvis han i de kredse, hvor han har indflydelse, var i stand til at få tilvejebragt den samme mentalitet, som råder i landbruget, og som går ud på, at arbejdet skal gøres og tiden udnyttes, så tror jeg, det stod lidt bedre til, end tilfældet er; det ville sikkert være mere formålstjenligt end — som man jo gør i visse kredse — at tale så meget om arbejdstidsforkortelse, ferie og alt, hvad dermed står i forbindelse; det har vi i landbruget slet ikke tid til at tænke på. Derfor finder jeg også anledning til stærkt at understrege, at når man indenfor landbruget har nået de resultater, man har, skyldes det, dels at de forskellige selvstændige udøvere har gjort en betydelig indsats, dels — og det skal siges ved denne lejlighed — at de medhjælpere, vi har haft, har været villige til at tage deres tårn i form af den indsats, de har måttet præstere.

Den indtægtsstigning i landbruget, som man taler så meget om, hænger også til en vis grad sammen med, at når vi er blevet færre om arbejdet, men ligegodt trods alt præsterer en øget produktion, så er det

ligetil, at indtægterne må blive forholdsvis større for den enkelte.

Jeg skal til slut gentage, hvad jeg indledningsvis gjorde gældende: at der ikke fra regeringens side vil blive taget initiativ eller ydet medvirken til prisbindingernes forlængelse. Det er vor bestemte opfattelse, at hvis den kornlov bliver gennemført, som blev fremsat i går, kommer landbruget til at yde et ret betydeligt offer til det øvrige samfund — et offer af et sådant omfang, at man i hvert fald ikke med rette eller med rimelighed kan forlange, at det skal påtage sig større byrder på indeværende tidspunkt.

Indenrigs- og boligministeren (*Aksel Møller*): De ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Viggo Starcke bragte i går i deres taler et citat af en tale, jeg holdt den 21. april 1950 i det høje ting. Det pågældende citat står i rigsdagstidenden for 1949—50, sp. 3659. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har anvendt dette citat tidligere, uden at jeg har fundet anledning til at gøre indsigelse, men når nu også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard trækker det frem, får det jo en mere seriøs karakter, og jeg skal derfor gøre en bemærkning herom.

Vi anerkender jo allesammen her i det høje ting, at et citat, der er løsrevet fra sin sammenhæng, er af tvivlsom værdi som politisk argument. Men når et citat også er løsrevet fra den sammenhæng, det har med tid og sted, mister det, synes jeg, al betydning. De ærede medlemmer citerede unægtelig kun den ene halvdel og den halvdel, der som politisk argument var mest værdifuld for dem; de lod hånt om baggrunden og om citatet, som det bør være i sin helhed. Jeg tillader mig derfor med den højtærede formands tilladelse at give citatet den udstrækning, hvori meningen kommer til orde, for dermed at vise det høje ting dets sande placering og for at erindre om den situation, som forelå dengang. Det pågældende sted i den citerede tale drejer sig først og fremmest om en replik til pressen, som på det tidspunkt ville anse det for umuligt, at venstre og det konservative folkeparti kunne forenes i et fremtidigt regeringssamarbejde. Om dette sagde jeg, og her begynder citatet:

„Jeg har iøvrigt i de sidste dages presse-diskussion lagt mærke til, at et yndet middel til en sådan luftig konstruktion af forskellige standpunkter er at foregøgle, at vi ser forskelligt på toldpolitikken. Lad mig derfor sige, at vi er enige i, at vejen ud af den toldpolitiske misère